

Ծանոթ. Փորագրված է գլխագիր և մանր տառերով անվարժ ձեռքի արդյունք է⁹⁶: Հրատարակիչը թվագրում է XVI-XVII դարերով:

394. Նույն նորարաց առճարում, մարմարե ընկերի վրա եղած հունարեն արձանագրության ստորե.

/Ք/աջք ի...ոյս Այ...⁹⁷

2ՈՒՐԳՈՒՆ ԳՅՈՒՂ (Սևաստուպոլի մոտ)

Տապանաքար քանդակաղարգ, Քրիստոսի խաչելության պատկերով, վրան 4 առանձին արձանագրություն. գտնվել է շինարարական աշխատանքների ժամանակ: Տավրիկյան արխիվային հանձնաժողովը, Դ. Դ. Լաշկովի միջոցով տապանաքարը հանձնել է Սիմֆերոպոլի թանգարանին: Հիշյալ հանձնաժողովի նախագահ Ա. Ի. Մարկովիչը արձանագրությունների լուսանկարն ուղարկել է Քուչուկ-Հովհաննիսյանին, որի վերծանությունները խիստ կասկածելի են: Սիմֆերոպոլում եղած ժամանակ թանգարանի աշխատակիցների հետ միասին քարեգարանում փնտրեցինք այս քարը, սակայն չգտանք:

Բնագիրը տալիս ենք Քուչուկ-Հովհաննիսյանի վերծանությամբ, որի ճշտությունը չենք երաշխավորում:

395.

ա/ Այս է հանգստեան տապանաց անգի Հիմանան
[Ներսէ]սի [գու]սար Այսպեքէի, որգի Քամոսնայի
... էն. որք մի ամիս ցընչ որ կան.

...ի տապալի. մի օր ոչ ելև մեզ ալիելի

...Հարս նալելի, որգի ծնել...ժամտնի

.../ցաւոքն մորմոքէի. արու որգիս այս ծնանի

[Առաւ]ել, զը գԳեորգայ եո ծնունդն աւուրց

...ննջողը գսմատն է հող աապանի:

բ/ Յիշատակ է Յոհաննէ]սի

Ջարմիցս Խելքնագի.

Բայց ես գերիս... ասա ոչ էի.

Կոստանգինոսի համրաւն առի

եւ. Ղուկասի, որ նոր լսեցի՝

Ջկողակիցն իմ ի աապանի

Հեր գալիս սա ափէս անսի

նմանենաս խելագարի:

նա կարի [Սար]գսի

⁹⁶ Там же, с. 40-41.

⁹⁷ Там же.

նա եղեցի... Հեղի
 Թէպէս ըստու՞մք կան այսպիսի,
 Բայց Կոգերցեցի...
 Հրամանն այս է Ամաչի
 Դուռիկ Ղոնսախ սղայի
 Որն որ ասէր հարս եւ փեսա
 Բաժնի էին Դուռնեկղի
 Ոչ է նման Ալտակնի.
 Ոչ հայր նման...
 Եւ ոչ սիրելիք... Եղբարք, ոչ ըստե՛կամք ՝ սորա:

Ծանոթ. Քուչուկ-Հովհաննիսյանը թվագրում է XVII-XVIII դարերով:

Հրատ. Куч.-Иоаннесов, ""Известия Таврической
 архивной комиссии,"" N44, անանձնատիպ, էջ 2-4:

ՅԱԼԹԱ

Յալթա քաղաքի առավել աչքի ընկնող պատմաճարարապետական հուշարձաններից է հայկական եկեղեցին, որը գտնվում է Լեսնայա և Զադորոգնայա փողոցների համան անկյունում՝ բարձր ըլլի հարթության վրա: Տաճարը շրջակայքի նկատմամբ ունի աիրապետող դիրք: Նրան հասնելու համար պետք է բարձրանալ տվելի քան 100 աստիճան ունեցող լայն սանդուղքով, որի աջ և ձախ կողմերին ծփում են երկնասույզ նոճիները: Հոփսիմեաաիպ այս եկեղեցին կառուցվել է 1905-1917 թթ. ընթացքում, ըստվեցի մեծահարուստ նավթարդյունարերող Պ. Ղուկասյանի (Տեր-Ղուկասով) ծախսով: Շինանյութը գորշավուն ավաղաքարն է: Տաճարը նվիրած է նպասաավորողի վաղամեռիկ գասեր՝ Հոփսիմեի հիշատակին: Ծարաարապետը Տեր-Միքեյայնն է: Իկոնոսասի քանդակադարգումները կարարել են Դ. Մերկուրովը և Տարագրոսը (Տեր-Վարդանյան): Գմբեթի առաստաղը նկարադարգել է Վարդգես Սուրենյանցը, որի շիրիմը գտնվում է եկեղեցու մուտքի ձախ կողմում, փոքր-ինչ ներքև:

Յալթայի տաճարը փաստորեն գամբարան- եկեղեցի է, քառանկյուն հաաակադծով. բաղմանիսա թմբուկին հենված է ըրգաձև ծածկով ավարաուն գմբեթը: 1970 թ. այն վերածված էր հնագիտական թանգարանի:

Ղուկասյան գերգասանի գամբարանատունը գտնվում է տաճարի առաջին հարկում, լավ հզկված սպիտակ մարմարե պատեր ունեցող սրահում: Ցինկապաա վեց գագաղներից երեքը բացված են, իսկ մյուս երեքը, մեղ ուղեկցող աշխաաակցի պատմելով՝ աեղում են: Դամբարանների որմնախորշերի վրա ագուցված մարմարե սալաքարերին ոսկեղոծ աառերով զրված է:

Զախից աջ՝

396. Առաջինին. 6 աող.

ՀՈՒՓՍԻՄԷ /ՊՕՂՈՍԵԱՆ/ ՂՈՒԿԱՍԵԱՆՑ. ԾՆ. 14 ԴԵԿՏ. 1883/ ՎԱՆՃ. 5 ՅՈՒՆԻՍԻ/ 1901:

397. Երկրորդին՝ 4աող.

ԱՂԵՔՍԱՆԴՐ ՊՕՂՈՍԵԱՆ/ ՂՈՒԿԱՍԵԱՆՑ./ ԺՆ. 28 ՕԳՈՍ. 1885/